

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)” ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 6 หัวข้อ ดังนี้

- 4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ผลการวิเคราะห์จิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกัน
- 4.3 ผลการวิเคราะห์จิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม แตกต่างกัน
- 4.4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน แตกต่างกัน
- 4.5 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน แตกต่างกัน
- 4.6 ผลการทำนายจิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย
- 4.7 ผลการทำนายพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์เป็นตัวทำนาย

4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร อบต. ที่ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยขอนำเสนอรายละเอียด ดังนี้

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้บริหาร อบต. ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุน้อยหรือเท่ากับ 47 ปี จำนวน 679 คน คิดเป็นร้อยละ 56.58 และมีอายุมากกว่า 47 ปี จำนวน 521 คน คิดเป็นร้อยละ 43.42

ผู้บริหาร อบต. ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 859 คน คิดเป็นร้อยละ 71.82 และมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 337 คน คิดเป็นร้อยละ 28.18

ผู้บริหาร อบต. ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายจ่ายด้านการอุปโภคบริโภคน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท/เดือน จำนวน 730 คน คิดเป็นร้อยละ 61.66 และมีรายจ่ายด้านการอุปโภคบริโภคมากกว่า 20,000 บาท/เดือน จำนวน 454 คน คิดเป็นร้อยละ 38.34

ผู้บริหาร อบต. ที่ตอบแบบสอบถามเป็นนายก อบต. จำนวน 728 คน คิดเป็นร้อยละ 63.41 และเป็นปลัด อบต. จำนวน 420 คน คิดเป็นร้อยละ 36.59 และ

ผู้บริหาร อบต. ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับการบริโภคอย่างยั่งยืนจากสื่อมากกว่า 2 ประเภท จำนวน 722 คน คิดเป็นร้อยละ 60.17 และรับทราบข่าวสารเกี่ยวกับการบริโภคอย่างยั่งยืนจากสื่อ 1-2 ประเภท จำนวน 478 คน คิดเป็นร้อยละ 39.83

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
- อายุน้อย (≤ 47 ปี)	679	56.58
- อายุมาก (> 47 ปี)	521	43.42
รวม	1,200	100
2. ระดับการศึกษา		
- การศึกษาน้อย (ต่ำกว่าปริญญาตรี)	337	28.18
- การศึกษามาก (ปริญญาตรีหรือสูงกว่า)	859	71.82
รวม	1,196	100
3. รายจ่ายด้านการอุปโภคบริโภคต่อเดือน		
- รายจ่ายน้อย ($\leq 20,000$ บาท/เดือน)	730	61.66
- รายจ่ายมาก ($> 20,000$ บาท/เดือน)	454	38.34
รวม	1,184	100
4. ตำแหน่ง		
- นายก อบต.	728	63.41
- ปลัด อบต.	420	36.59
รวม	1,148	100
5. จำนวนสื่อที่ใช้รับข่าวสาร		
- รับสื่อ น้อย (รับข่าวสารจากสื่อ 1-2 ประเภท)	478	39.83
- รับสื่อ มาก (รับข่าวสารจากสื่อมากกว่า 2 ประเภท)	722	60.17
รวม	1,200	100

4.2 ผลการวิเคราะห์จิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาจิตตามสถานการณ์ 2 ด้าน (ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน) และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน (พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวม (3.41) เป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.41 จัดเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มีจำนวน 556 คน (ร้อยละ 46.33) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 3.41 จัดเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีมาก มีจำนวน 644 คน (ร้อยละ 53.67) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) การมุ่งอนาคตควบคุมตน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวม (3.52) เป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.52 จัดเป็นกลุ่มที่มุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ มีจำนวน 545 คน (ร้อยละ 45.42) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 3.52 จัดเป็นกลุ่มที่มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง มีจำนวน 655 คน (ร้อยละ 54.58) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวม (4.06) เป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4.06 จัดเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย มีจำนวน 633 คน (ร้อยละ 52.75) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 4.06 จัดเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก มีจำนวน 567 คน (ร้อยละ 47.25) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 4 ตัว คือ ทักษะชีวิตที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งกลุ่มย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาน้อย (4) กลุ่มการศึกษามาก (5) กลุ่มรายจ่ายน้อย (6) กลุ่มรายจ่ายมาก (7) กลุ่มนายก อบต. (8) กลุ่มปลัด อบต. (9) กลุ่มรับสื่อน้อย และ (10) กลุ่มรับสื่อมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.2.1 ทักษะชีวิตที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจ ต่างกัน ทักษะชีวิตที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน หมายถึง การที่ผู้บริหาร อบต. ประเมินว่าพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ มีความรู้สึกชอบ พอใจต่อพฤติกรรมนั้น ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.31 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนทักษะชีวิตที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจ (ตารางที่ 4.2) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีทักษะชีวิตที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.82 และ 3.74 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.3) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีทักษะชีวิตที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ (ค่าเฉลี่ย 3.87 และ 3.69 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.3) และผู้ที่มีแรงจูงใจมากเป็นผู้ที่มีทักษะชีวิตที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.91 และ 3.65 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.3)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.2) พบว่า คะแนนทักษะชีวิตที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามสุขภาพจิตดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีทักษะชีวิตที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.3) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายจ่ายมาก และกลุ่มรับสื่อน้อย คะแนนทักษะชีวิตที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามการมุ่งอนาคตฯ

โดยผู้ที่มุ่งอนาคตสูงเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ (ตารางที่ 4.3) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามแรงจูงใจ โดยผู้ที่มีแรงจูงใจสูง เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจต่ำ (ตารางที่ 4.3) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี ก	มุ่งอนาคตฯ ข	แรงจูงใจฯ ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	14.07*	66.42*	132.86*	1.92	<1	<1	1.42	23.2
อายุน้อย	679	7.71*	37.05*	77.46*	<1	<1	<1	<1	22.3
อายุมาก	521	6.98*	30.58*	52.83*	5.27*	<1	<1	1.95	24.7
การศึกษาน้อย	337	7.98*	17.00*	34.95*	<1	<1	2.56	1.54	27.6
การศึกษามาก	859	7.17*	47.72*	92.01*	2.36	<1	<1	<1	21.1
รายจ่ายน้อย	730	15.89*	55.51*	94.87*	<1	<1	1.04	<1	27.5
รายจ่ายมาก	454	<1	14.98*	34.43*	<1	<1	<1	2.10	16.5
นายก อบต.	728	6.77*	37.94*	84.58*	2.95	<1	<1	<1	23.4
ปลัด อบต.	420	5.66*	22.46*	33.88*	<1	<1	<1	1.90	20.6
รับสื่อน้อย	478	<1	44.37*	26.35*	2.85	<1	<1	<1	20.0
รับสื่อมาก	722	17.21*	26.23*	114.67*	<1	<1	<1	<1	25.5

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน			
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง	
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.74		มาก = 3.82	
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.69		สูง = 3.87	
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.65		มาก = 3.91	
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.76		มาก = 3.84	
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.71		สูง = 3.89	
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.67		มาก = 3.94	
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.71		มาก = 3.80	
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.66		สูง = 3.85	
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.63		มาก = 3.88	
การศึกษาน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.71		มาก = 3.83	
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.68		สูง = 3.85	
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.64		มาก = 3.89	
การศึกษามาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.75		มาก = 3.82	
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.69		สูง = 3.88	
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.65		มาก = 3.92	

ตารางที่ 4.3(ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายจ่ายน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.73		มาก = 3.84
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.68		สูง = 3.89
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.64		มาก = 3.92
รายจ่ายมาก	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.70		สูง = 3.85
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.66		มาก = 3.89
นายก อบต.	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.72		มาก = 3.80
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.67		สูง = 3.85
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.63		มาก = 3.90
ปลัด อบต.	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.78		มาก = 3.87
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.73		สูง = 3.92
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.71		มาก = 3.94
รับสื่อน้อย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.64		สูง = 3.90
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.67		มาก = 3.87
รับสื่อมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.72		มาก = 3.84
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.71		สูง = 3.86
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.63		มาก = 3.94

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและการมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.2) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffé ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญคือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และมุ่งอนาคตฯต่ำ 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ และ 4) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลทั้ง 4 ประการนี้ในกลุ่มอายุมาก (ตารางที่ 3 ภาคผนวก ข) นอกจากนี้ยังพบอีกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และมุ่งอนาคตฯต่ำ เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยที่สุด (น้อยกว่าอีก 3 กลุ่ม)

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างตัวแปรสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมาก คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบในกลุ่มรวมและเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายจ่ายมาก และกลุ่มรับสื่อน้อย 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย และ 3) ผู้ที่มีแรงจูงใจสูง พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย

4.2.2 ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจ ต่างกัน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน หมายถึง การที่ผู้บริหาร อบต. มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนน

แบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.89 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี ก	มุ่งอนาคตฯ ข	แรงจูงใจฯ ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	20.09*	58.49*	137.31*	4.32*	<1	<1	<1	22.7
อายุน้อย	679	11.34*	34.60*	77.24*	2.92	<1	<1	<1	22.0
อายุมาก	521	8.83*	23.43*	57.02*	1.33	<1	<1	<1	22.7
การศึกษาน้อย	337	1.21	23.32*	42.08*	<1	<1	<1	1.75	22.9
การศึกษามาก	859	23.49*	33.42*	86.16*	7.65*	<1	<1	1.01	22.6
รายจ่ายน้อย	730	15.81*	41.37*	93.86*	2.84	3.83	<1	2.38	23.8
รายจ่ายมาก	454	4.60*	20.23*	40.15*	1.13	1.37	<1	2.42	21.3
นายก อบต.	728	9.81*	34.19*	91.62*	4.45*	<1	<1	<1	22.7
ปลัด อบต.	420	11.65*	16.84*	35.02*	1.07	<1	<1	1.16	21.1
รับสื่อน้อย	478	3.03	23.98*	40.53*	3.30	<1	<1	<1	19.1
รับสื่อมาก	722	19.39*	35.31*	96.42*	1.45	<1	1.88	<1	24.2

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.67		มาก = 3.79
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.62		สูง = 3.83
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.57		มาก = 3.88
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.67		มาก = 3.79
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.62		สูง = 3.83
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.57		มาก = 3.88
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.66		มาก = 3.79
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.63		สูง = 3.82
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.57		มาก = 3.88
การศึกษาน้อย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.59		สูง = 3.83
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.55		มาก = 3.87
การศึกษามาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.66		มาก = 3.81
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.64		สูง = 3.83
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.59		มาก = 3.88
รายจ่ายน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.66		มาก = 3.79
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.62		สูง = 3.83
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.57		มาก = 3.89

ตารางที่ 4.5(ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายจ่ายมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.67		มาก = 3.77
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.62		สูง = 3.82
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.58		มาก = 3.86
นายก อบต.	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.67		มาก = 3.77
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.63		สูง = 3.82
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.56		มาก = 3.88
ปลัด อบต.	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.65		มาก = 3.81
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.64		สูง = 3.83
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.60		มาก = 3.87
รับสื่อน้อย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.60		สูง = 3.82
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.57		มาก = 3.85
รับสื่อมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.66		มาก = 3.81
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.64		สูง = 3.83
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.57		มาก = 3.90

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ (ตารางที่ 4.4) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.79 และ 3.67 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.5) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ (ค่าเฉลี่ย 3.83 และ 3.62 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.5) และผู้ที่มีแรงจูงใจฯมาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.88 และ 3.57 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.5)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.4) พบว่า คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามสุขภาพจิตดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.5) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มรับสื่อน้อย คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามการมุ่งอนาคตฯ โดยผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีมุ่งอนาคตฯต่ำ (ตารางที่ 4.5) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามแรงจูงใจฯ โดยผู้ที่มีแรงจูงใจฯมาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจฯน้อย (ตารางที่ 4.5) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและการมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.4) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญคือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดี

น้อย และมุ่งอนาคตต่ำ 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และมุ่งอนาคตต่ำ มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยที่สุด 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตสูง มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มีการมุ่งอนาคตสูง มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ และ 5) ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลทั้งหมดนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษามากและกลุ่มนายก อบต. (ตารางที่ 4-6 ภาคผนวก ข)

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างตัวแปรสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจ

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมาก คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มรับสื่อน้อย 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง พบในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย และ 3) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก พบในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย

4.2.3 พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจ ต่างกัน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร หมายถึง พฤติกรรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.22 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	แรงจูงใจ					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	8.21*	<1	71.45*	<1	<1	<1	<1	7.8
อายุน้อย	679	2.87	<1	39.34*	1.67	<1	<1	<1	7.2
อายุมาก	521	6.03*	<1	30.10*	4.18*	<1	3.57	<1	9.4
การศึกษาน้อย	337	<1	<1	22.90*	1.47	2.07	4.24*	<1	10.1
การศึกษามาก	859	8.33*	<1	45.78*	<1	<1	5.58*	<1	7.8
รายจ่ายน้อย	730	4.79*	<1	60.33*	<1	<1	1.23	<1	9.9
รายจ่ายมาก	454	3.16	<1	12.17*	2.60	<1	<1	<1	4.2
นายก อบต.	728	2.92	<1	40.44*	1.46	<1	<1	<1	7.4
ปลัด อบต.	420	4.55*	<1	27.03*	<1	<1	1.29	<1	8.3
รับสื่อน้อย	478	<1	<1	28.15*	<1	1.42	2.07	<1	6.7
รับสื่อมาก	722	11.50*	<1	41.30*	<1	<1	<1	<1	8.3

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.85		มาก = 3.93
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.78		มาก = 4.01
อายุน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.75		มาก = 3.99
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.88		มาก = 3.99
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.82		มาก = 4.05
การศึกษาน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.76		มาก = 4.03
การศึกษามาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.84		มาก = 3.94
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.78		มาก = 4.00
รายจ่ายน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.85		มาก = 3.92
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.75		มาก = 4.02
รายจ่ายมาก	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.99
นายก อบต.	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.82		มาก = 4.04
ปลัด อบต.	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.79		มาก = 3.90
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.71		มาก = 3.98
รับสื่อน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.75		มาก = 4.00
รับสื่อมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.85		มาก = 3.97
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.79		มาก = 4.02

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ สุขภาพจิตดี และแรงจูงใจฯ (ตารางที่ 4.6) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.93 และ 3.85 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7) และผู้ที่มีแรงจูงใจฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 4.01 และ 3.78 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.6) พบว่า คะแนนพฤติกรรมเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามการมีสุขภาพจิตดี โดยผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.7) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษามาก กลุ่มรายจ่ายน้อย กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อมาก และแรงจูงใจฯ โดยผู้ที่มีแรงจูงใจฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจฯน้อย (ตารางที่ 4.7) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและการมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.6) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญคือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีพฤติกรรมเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ และ 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีพฤติกรรมเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลทั้งหมดในกลุ่มอายุมาก (ตารางที่ 7 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่าง การมุ่งอนาคตฯและแรงจูงใจ (ตารางที่ 4.6) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe/ ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญคือ 1) ผู้ที่ มุ่งอนาคตฯสูง และมีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯ ต่ำ และมีแรงจูงใจน้อย 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง และมีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย 3) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้ และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบผลทั้ง 3 ประการนี้ในกลุ่มกลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มการศึกษามาก (ตารางที่ 8-9 ภาคผนวก ข) และส่วนที่พบว่าผู้ที่มีแรงจูงใจมาก แต่มุ่งอนาคตฯ ต่ำ มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง จะพบเฉพาะในกลุ่มการศึกษามาก (ตารางที่ 9 ภาคผนวก ข)

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ แบบสามทาง ระหว่างตัวแปรสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจ

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมาก คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบ ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษามาก กลุ่มรายจ่ายน้อย กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อมาก และ 2) ผู้ที่มี แรงจูงใจมาก พบในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย

4.2.4 พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจ ต่างกัน พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง พฤติกรรมการใช้สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่ก่อให้เกิดขยะเพิ่มขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทน เพื่อลดการเกิดขยะ การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็น คะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.86 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี ก	มุ่งอนาคตฯ ข	แรงจูงใจ ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	3.53	<1	137.57*	<1	1.91	<1	<1	12.8
อายุน้อย	679	<1	1.06	77.95*	1.01	<1	<1	<1	12.2
อายุมาก	521	4.48*	2.20	56.86*	1.62	3.67	<1	<1	14.0
การศึกษาน้อย	337	<1	<1	37.42*	<1	<1	3.53	<1	13.3
การศึกษามาก	859	3.21	<1	96.13*	<1	1.75	1.65	<1	12.5
รายจ่ายน้อย	730	1.49	<1	115.96*	<1	<1	<1	1.19	15.3
รายจ่ายมาก	454	1.42	<1	27.00*	1.40	1.41	<1	1.34	9.9
นายก อบต.	728	1.12	<1	80.01*	<1	3.35	<1	<1	12.6
ปลัด อบต.	420	2.60	<1	55.83*	<1	1.12	<1	<1	14.2
รับสื่อ น้อย	478	<1	<1	49.24*	<1	<1	<1	<1	9.5
รับสื่อ มาก	722	5.76*	<1	85.74*	<1	5.41*	<1	<1	14.7

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.82		มาก = 4.10
อายุน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.84		มาก = 4.12
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.89		มาก = 3.97
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.79		มาก = 4.07
การศึกษาน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.78		มาก = 4.06
การศึกษามาก	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.83		มาก = 4.11
รายจ่ายน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.81		มาก = 4.13
รายจ่ายมาก	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.84		มาก = 4.05
นายก อบต.	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.81		มาก = 4.07
ปลัด อบต.	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.84		มาก = 4.16
รับสื่อน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.79		มาก = 4.07
รับสื่อมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.94		มาก = 4.01
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.84		มาก = 4.12

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังเพียง 1 ตัว คือ แรงจูงใจฯ (ตารางที่ 4.8) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ มากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 4.10 และ 3.82 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.9)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.8) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามสุขภาพจิตดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลคือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากที่สุดเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากที่สุดกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.9) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มอายุมาก และกลุ่มรับสื่อมาก และคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามแรงจูงใจฯ โดยผู้ที่มีแรงจูงใจฯ มากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากที่สุดกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย (ตารางที่ 4.9) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและแรงจูงใจฯ (ตารางที่ 4.8) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญคือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากที่สุด และมีแรงจูงใจฯ มาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากที่สุดกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และมีแรงจูงใจฯ น้อย 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากที่สุด และมีแรงจูงใจฯ มาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากที่สุดกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย 3) ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ มาก และมีสุขภาพจิตดีมากที่สุด มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากที่สุดกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มีแรงจูงใจฯ มาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากที่สุดกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรับสื่อมาก (ตารางที่ 10 ภาคผนวก ข)

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างตัวแปรสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาก คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบในกลุ่มอายุมาก และกลุ่มรับสื่อมาก และ 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก พบในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

4.3 ผลการวิเคราะห์จิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาจิตตามสถานการณ์ 2 ด้าน (ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน) และพฤติกรรมกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน (พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (3.65) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.65 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อน้อย มีจำนวน 429 คน (ร้อยละ 35.75) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 3.65 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมาก มีจำนวน 771 คน (ร้อยละ 64.25) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (3.13) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.13 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย มีจำนวน 585 คน (ร้อยละ 48.75) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 3.13 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก มีจำนวน 615 คน (ร้อยละ 5.25) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (3.81) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.81 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมน้อย มีจำนวน 575 คน (ร้อยละ 47.92) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 3.81 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก มีจำนวน 625 คน (ร้อยละ 52.08) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 4 ตัว คือ ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำการศึกษาวิเคราะห์ทีละตัว

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งกลุ่มย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาน้อย (4) กลุ่มการศึกษามาก (5) กลุ่มรายจ่ายน้อย (6) กลุ่มรายจ่ายมาก (7) กลุ่มนายก อบต. (8) กลุ่มปลัด อบต. (9) กลุ่มรับสื่อน้อย และ (10) กลุ่มรับสื่อมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.3.1 ทักษะที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ ต่างกัน ทักษะที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน หมายถึง การที่ผู้บริหาร อบต. ประเมินว่าพฤติกรรมกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ มีความรู้สึกชอบ พอใจต่อพฤติกรรมนั้น ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.31 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทักษะที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	ปทัสถานฯ	กxช	กxค	ชxค	กxชxค	
รวม	1,200	64.35*	<1	98.31*	<1	24.9*	<1	2.88	16.7
อายุน้อย	679	47.46*	<1	49.25*	<1	16.4*	<1	<1	16.8
อายุมาก	521	19.99*	<1	50.45*	3.30	7.96*	2.14	5.88*	18.0
การศึกษาน้อย	337	21.43*	<1	44.10*	<1	3.24	3.51	1.27	21.0
การศึกษามาก	859	40.44*	<1	59.08*	<1	19.6*	<1	1.31	14.9
รายจ่ายน้อย	730	32.73*	<1	76.91*	<1	11.9*	<1	1.51	16.7
รายจ่ายมาก	454	29.95*	<1	19.76*	2.04	8.68*	<1	<1	15.4
นายก อบต.	728	29.32*	<1	69.27*	3.00	14.0*	1.63	4.33*	17.4
ปลัด อบต.	420	19.38*	<1	31.02*	<1	8.83*	2.08	<1	13.9
รับสื่อน้อย	478	37.71*	<1	45.44*	<1	17.4*	<1	3.21	21.3
รับสื่อมาก	722	26.82*	<1	54.31*	2.75	9.72*	<1	<1	13.5

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.66		มาก = 3.85
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.64		มาก = 3.88
อายุน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.67		มาก = 3.89
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.67		มาก = 3.89
อายุมาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.64		มาก = 3.81
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.59		มาก = 3.85
การศึกษาน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.62		มาก = 3.83
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.58		มาก = 3.87
การศึกษามาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.68		มาก = 3.86
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.66		มาก = 3.88
รายจ่ายน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.68		มาก = 3.85
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.63		มาก = 3.90

ตารางที่ 4.11(ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายจ่ายมาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.64		มาก = 3.86
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.66		มาก = 3.84
นายก อบต.	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.66		มาก = 3.82
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.62		มาก = 3.87
ปลัด อบต.	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.70		มาก = 3.90
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.67		มาก = 3.92
รับสื่อน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.61		มาก = 3.84
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.60		มาก = 3.85
รับสื่อมาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.70		มาก = 3.86
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.66		มาก = 3.89

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ การรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ปัทสถานฯ (ตารางที่ 4.10) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 3.85 และ 3.66 ตามลำดับ) และผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 3.88 และ 3.64 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.11)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.10) พบว่า คะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสารฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย (ตารางที่ 4.11) พบผลในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามการรับรู้ปัทสถานฯ โดยผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ น้อย (ตารางที่ 4.11) พบผลในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ปัทสถานฯ (ตารางที่ 4.10) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe / ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก และรับรู้ปัทสถานฯ มาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย และรับรู้ปัทสถานฯ น้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย และรับรู้ปัทสถานฯ น้อย มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยที่สุด 3) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย แต่รับรู้ปัทสถานฯ มาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ น้อย 4) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ น้อย แต่รับรู้ข่าวสารฯ มาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย พบผลทั้ง 2 ประการนี้ในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มการศึกษาน้อย (ตารางที่ 11-20 ภาคผนวก ข) 5) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก และรับรู้ปัทสถานฯ มาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ น้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายจ่ายมาก และกลุ่มการศึกษาน้อย (ตารางที่ 11-15 และ 17-20 ภาคผนวก ข) และ 6) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ มาก และรับรู้ข่าวสารฯ มาก

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		รับรู้ข่าวสารฯ		แบบอย่างฯ		ทัศนคติฯ			
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	65.92*	5.09*	139.44*	4.55*	3.52	<1	2.54	21.3
อายุน้อย	679	37.14*	5.46*	54.86*	2.42	<1	1.32	<1	17.4
อายุมาก	521	28.91*	<1	91.44*	1.86	3.78	6.04*	4.60*	27.3
การศึกษาน้อย	337	25.05*	<1	54.42*	<1	<1	<1	4.65*	27.5
การศึกษามาก	859	38.48*	7.13*	88.94*	6.64*	4.08*	<1	<1	19.3
รายจ่ายน้อย	730	39.65*	3.09	100.05*	1.54	<1	<1	<1	22.6
รายจ่ายมาก	454	27.11*	1.66	36.17*	2.42	7.57*	2.00	1.36	20.0
นายก อบต.	728	35.28*	5.16*	87.38*	2.57	<1	<1	6.86*	22.8
ปลัด อบต.	420	17.11*	<1	43.37*	1.14	4.06*	<1	<1	16.9
รับสื่อน้อย	478	33.49*	3.06	47.32*	2.10	1.64	<1	<1	20.9
รับสื่อมาก	722	33.53*	2.40	87.58*	3.11	1.57	<1	2.17	20.6

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต.ที่มีการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.58		มาก = 3.80
	แบบอย่างฯ	น้อย = 3.66		มาก = 3.72
	ทัศนคติฯ	น้อย = 3.53		มาก = 3.85
อายุน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.58		มาก = 3.80
	แบบอย่างฯ	น้อย = 3.65		มาก = 3.73
	ทัศนคติฯ	น้อย = 3.55		มาก = 3.82
อายุมาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.59		มาก = 3.80
	ทัศนคติฯ	น้อย = 3.50		มาก = 3.88
การศึกษาน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.53		มาก = 3.77
	ทัศนคติฯ	น้อย = 3.48		มาก = 3.83
การศึกษามาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.61		มาก = 3.81
	แบบอย่างฯ	น้อย = 3.67		มาก = 3.75
	ทัศนคติฯ	น้อย = 3.56		มาก = 3.86
รายจ่ายน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.59		มาก = 3.80
	ทัศนคติฯ	น้อย = 3.52		มาก = 3.86
รายจ่ายมาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.58		มาก = 3.82
	ทัศนคติฯ	น้อย = 3.56		มาก = 3.83
นายก อบต.	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.58		มาก = 3.78
	แบบอย่างฯ	น้อย = 3.64		มาก = 3.72
	ทัศนคติฯ	น้อย = 3.53		มาก = 3.83

ตารางที่ 4.13(ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
ปลัด อบต.	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.60		มาก = 3.82
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.54		มาก = 3.89
รับสื่อน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.53		มาก = 3.78
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.50		มาก = 3.80
รับส้อมาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.62		มาก = 3.82
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.55		มาก = 3.88

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.12) พบว่า คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสารฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย (ตารางที่ 4.13) พบผลในทุกกลุ่มย่อย คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามการเห็นแบบอย่างฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย (ตารางที่ 4.13) พบผลในกลุ่มอายุย่อย กลุ่มการศึกษา มาก และกลุ่มนายก อบต. และคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามการรับรู้ปัทสถานฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ มาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ น้อย (ตารางที่ 4.13) พบผลในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ข่าวสารฯ และการเห็นแบบอย่างฯ (ตารางที่ 4.12) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก และเห็นแบบอย่างฯ มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย และเห็นแบบอย่างฯ น้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย และเห็นแบบอย่างฯ น้อย มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยที่สุด 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มาก และรับรู้ข่าวสารฯ มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย แต่เห็นแบบอย่างฯ มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย และ 5) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย แต่รับรู้ข่าวสารฯ มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย พบผลทั้ง 5 ประการนี้ในกลุ่มรวม และกลุ่มการศึกษา มาก (ตารางที่ 23-24 ภาคผนวก ข)

คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ข่าวสารฯ และรับรู้ปัทสถานฯ (ตารางที่ 4.12) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก และรับรู้ปัทสถานฯ มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย และรับรู้ปัทสถานฯ น้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย และรับรู้ปัทสถานฯ น้อย มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยที่สุด 3) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก และรับรู้ปัทสถานฯ มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ น้อย 4) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ มาก และรับรู้ข่าวสารฯ มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย 5) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย แต่รับรู้ปัทสถานฯ

มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย และ 6) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลทั้ง 6 ประการนี้ในกลุ่มการศึกษามาก กลุ่มรายจ่ายมาก และกลุ่มปลัด อบต. (ตารางที่ 25-27 ภาคผนวก ข)

คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯและการรับรู้ปทัสถานฯ (ตารางที่ 4.12) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย และรับรู้ปทัสถานฯน้อย 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย และรับรู้ปทัสถานฯน้อย มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยที่สุด 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย 4) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่รับรู้ปทัสถานฯมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย และ 5) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย แต่เห็นแบบอย่างฯมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลทั้ง 6 ประการนี้ในกลุ่มการศึกษามาก กลุ่มรายจ่ายมาก และกลุ่มปลัด อบต. (ตารางที่ 28 ภาคผนวก ข)

คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ (ตารางที่ 4.12) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย เห็นแบบอย่างฯน้อย และรับรู้ปทัสถานฯน้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก รับรู้ปทัสถานฯมาก และรับรู้ข่าวสารมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่รับรู้ปทัสถานฯมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย 5) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย 6) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่รับรู้ปทัสถานฯมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย 7) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย รับรู้ปทัสถานฯน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลทั้ง 7 ประการนี้ในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มนายก อบต. (ตารางที่ 29-31 ภาคผนวก ข) 8) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย เห็นแบบอย่างฯน้อย และรับรู้ปทัสถานฯน้อย มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยที่สุด และ 9) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย รับรู้ปทัสถานฯน้อย แต่เห็นแบบอย่างฯมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ในกลุ่มอายุมาก และกลุ่มนายก อบต. (ตารางที่ 29 และ 31 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมาก คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก พบผลในรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษามาก และกลุ่มนายก อบต. และ 3) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

4.3.3 พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสาร การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ ต่างกัน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร หมายถึง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสาร

ทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.22 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	ปทัสถานฯ	กxช	กxค	ชxค	กxชxค	
รวม	1,200	7.19*	<1	44.70*	<1	<1	4.17*	<1	5.3
อายุน้อย	679	3.63	1.02	17.33*	2.07	<1	4.20*	<1	4.3
อายุมาก	521	3.77	<1	30.30*	<1	6.98*	<1	<1	7.0
การศึกษาน้อย	337	4.80*	<1	12.06*	<1	4.12*	1.11	2.89	7.5
การศึกษามาก	859	3.10	<1	28.42*	<1	<1	3.81	1.70	4.6
รายจ่ายน้อย	730	2.09	<1	22.08*	<1	1.08	1.86	<1	4.1
รายจ่ายมาก	454	6.83*	2.54	16.57*	4.33*	<1	2.71	1.56	7.6
นายก อบต.	728	4.32*	<1	18.74*	1.42	<1	1.39	<1	3.5
ปลัด อบต.	420	2.75	<1	24.08*	<1	2.17	2.33	<1	8.0
รับสื่อน้อย	478	3.95*	<1	13.59*	<1	<1	1.50	<1	3.9
รับสื่อมาก	722	3.36	<1	29.99*	<1	1.23	2.99	<1	5.2

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต.ที่มีการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.83		มาก = 3.90
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.77		มาก = 3.96
อายุน้อย	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.77		มาก = 3.93
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.76		มาก = 4.01
การศึกษาน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.94
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.78		มาก = 3.97
การศึกษามาก	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.77		มาก = 3.95
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.78		มาก = 3.95
รายจ่ายน้อย	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.78		มาก = 3.95
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.79		มาก = 3.92
รายจ่ายมาก	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.76		มาก = 3.95
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.86		มาก = 3.93
นายก อบต.	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.97
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.68		มาก = 3.96
ปลัด อบต.	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.78		มาก = 3.87
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.74		มาก = 3.91
รับสื่อน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.78		มาก = 3.87
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.74		มาก = 3.91
รับสื่อมาก	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.80		มาก = 4.00

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ การรับรู้ข่าวสาร และการรับรู้ปทัสถานฯ (ตารางที่ 4.14) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.90 และ 3.83 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.15) และผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.96 และ 3.77 ตามลำดับ)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.14) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสารฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ตารางที่ 4.15) พบผลในกลุ่มการศึกษาชั้นน้อย กลุ่มรายจ่ายมาก กลุ่มนายก อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย และคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามการรับรู้ปทัสถานฯ โดยผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย (ตารางที่ 4.15) พบผลในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ข่าวสารและการเห็นแบบอย่างฯ (ตารางที่ 4.14) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย และเห็นแบบอย่างฯน้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย และเห็นแบบอย่างฯน้อย มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารน้อยที่สุด 3) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย แต่เห็นแบบอย่างฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย 4) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลทั้ง 4 ประการนี้ในกลุ่มรายจ่ายมาก (ตารางที่ 32 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ข่าวสารและการรับรู้ปทัสถานฯ (ตารางที่ 4.14) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย และรับรู้ปทัสถานฯน้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย และรับรู้ปทัสถานฯน้อย มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารน้อยที่สุด 3) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลทั้ง 3 ประการนี้ในกลุ่มอายุมาก และกลุ่มการศึกษาชั้นน้อย (ตารางที่ 33-34 ภาคผนวก ข) 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย และ 5) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย แต่รับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ในกลุ่มอายุมาก (ตารางที่ 33 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯและการรับรู้ปทัสถานฯ (ตารางที่ 4.14) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่

เห็นแบบอย่างฯน้อย และรับรู้ปทัสถานฯน้อย 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย พบผลทั้ง 2 ประการนี้ในกลุ่มรวม และกลุ่มอายุน้อย (ตารางที่ 35-36 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มอายุน้อย (ตารางที่ 36 ภาคผนวก ข) และ 4) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่รับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 35 ภาคผนวก ข)

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างตัวแปรการเรียนรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯมาก พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาน้อย กลุ่มรายจ่ายมาก กลุ่มนายก อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย และ 2) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

4.3.4 พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีการเรียนรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ ต่างกัน พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง พฤติกรรมการใช้สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่ก่อให้เกิดขยะเพิ่มขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทนเพื่อลดการเกิดขยะ การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.86 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ตามการเรียนรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	ปทัสถานฯ	กxช	กxค	ชxค	กxชxค	
รวม	1,200	8.19*	<1	53.12*	<1	1.56	8.06*	1.56	5.9
อายุน้อย	679	7.95*	<1	17.86*	<1	<1	11.95*	4.01*	5.4
อายุมาก	521	1.93	<1	41.55*	<1	6.71*	<1	<1	8.1
การศึกษาน้อย	337	1.23	<1	10.45*	<1	2.41	<1	2.04	3.9
การศึกษามาก	859	6.12*	<1	40.19*	<1	<1	9.85*	4.94*	6.8
รายจ่ายน้อย	730	3.37	1.31	19.32*	4.12*	<1	11.25*	<1	5.2
รายจ่ายมาก	454	3.47	1.29	26.30*	5.09*	<1	<1	1.19	9.0
นายก อบต.	728	1.89	<1	25.31*	<1	<1	1.30	<1	3.8
ปลัด อบต.	420	5.57*	1.73	18.35*	1.86	<1	7.35*	3.47	8.1
รับสื่อน้อย	478	9.63*	<1	18.26*	<1	<1	3.58	1.70	6.6
รับสื่อมาก	722	1.53	<1	31.42*	<1	1.02	5.75*	<1	4.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกรบรีโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีกรรับรู้อ่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้อัทสถานฯ แตกต่างกัน

กรลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกรบรีโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	รับรู้อ่าวสารฯ	น้อย = 3.90		มาก = 3.97
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.84		มาก = 4.03
อายุน้อย	รับรู้อ่าวสารฯ	น้อย = 3.91		มาก = 4.00
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.89		มาก = 4.02
อายุมาก	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.78		มาก = 4.03
กรศึกษาน้อย	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.83		มาก = 3.99
กรศึกษามาก	รับรู้อ่าวสารฯ	น้อย = 3.91		มาก = 3.98
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.85		มาก = 4.04
รายจ่ายน้อย	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.87		มาก = 4.01
รายจ่ายมาก	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.82		มาก = 4.03
นายก อบต.	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.84		มาก = 4.00
ปลัด อบต.	รับรู้อ่าวสารฯ	น้อย = 3.90		มาก = 4.02
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.86		มาก = 4.07
รับสู่น้อย	รับรู้อ่าวสารฯ	น้อย = 3.81		มาก = 3.94
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.79		มาก = 3.96
รับสู่มาก	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.88		มาก = 4.06

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกรลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมกรบรีโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังจำนวน 2 ตัว คือ การรับรู้อ่าวสารฯ และการรับรู้อัทสถานฯ (ตารางที่ 4.16) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกรลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่รับรู้อ่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มัพฤติกรบรีโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้อ่าวสารฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 3.97 และ 3.90 ตามลำดับ) และผู้ที่รับรู้อัทสถานฯ มาก เป็นผู้ที่มัพฤติกรบรีโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้อัทสถานฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 4.03 และ 3.84 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.17)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกรลุ่มย่อยอีก 10 กรลุ่ม (ตารางที่ 4.16) พบว่า คะแนนพฤติกรรมกรบรีโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามการรับรู้อ่าวสารฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกรลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่รับรู้อ่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มัพฤติกรบรีโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้อ่าวสารฯ น้อย (ตารางที่ 4.17) พบผลในกรลุ่มอายุน้อย กรลุ่มกรศึกษามาก กรลุ่มปลัด อบต. และกรลุ่มรับสู่น้อย และคะแนนพฤติกรรมกรบรีโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามการรับรู้อัทสถานฯ โดยผู้ที่รับรู้อัทสถานฯ มาก เป็นผู้ที่มัพฤติกรบรีโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้อัทสถานฯ น้อย (ตารางที่ 4.17) พบผลในทุกกรลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมกรบรีโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างกรรับรู้อ่าวสารฯ และการเห็นแบบอย่างฯ (ตารางที่ 4.16) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกรลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้อ่าวสารฯ มาก และเห็นแบบอย่างฯ มาก มัพฤติกรบรีโภค

ปัทสถานาน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานามาก รับรู้ข่าวสาราน้อย แต่เห็นแบบอย่างมากมาย มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างาน้อย 5) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานามาก เห็นแบบอย่างาน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลทั้ง 5 ประการนี้ในกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มการศึกษามาก (ตารางที่ 46-47 ภาคผนวก ข) 6) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เห็นแบบอย่างาน้อย แต่รับรู้ปัทสถานามาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปัทสถานาน้อย และ 7) ผู้ที่เห็นแบบอย่างมากมาย รับรู้ปัทสถานาน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ในกลุ่มการศึกษามาก (ตารางที่ 47 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาก คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก พบผลในกลุ่มรวม พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษามาก กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อ น้อย และ 2) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานามาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

4.4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน (พฤติกรรมการเรียนรู้ และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวม (4.06) เป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4.06 จัดเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย มีจำนวน 633 คน (ร้อยละ 52.75) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 4.06 จัดเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก มีจำนวน 567 คน (ร้อยละ 47.25) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (3.81) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.81 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมน้อย มีจำนวน 575 คน (ร้อยละ 47.92) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 3.81 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก มีจำนวน 625 คน (ร้อยละ 52.08) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (3.77) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.77 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนน้อย มีจำนวน 605 คน (ร้อยละ 50.42) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 3.77 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมาก มีจำนวน 595 คน (ร้อยละ 49.58) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 2 ตัว คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งกลุ่มย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาน้อย (4) กลุ่มการศึกษามาก (5) กลุ่ม

รายจ่ายน้อย (6) กลุ่มรายจ่ายมาก (7) กลุ่มนายก อบต. (8) กลุ่มปลัด อบต. (9) กลุ่มรับใช้น้อย และ (10) กลุ่มรับเสียมมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.4.1 พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดี ต่างกัน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร หมายถึง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.22 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ตามแรงจูงใจ การรับรู้ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดีฯ

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แรงจูงใจ	ปทัสถานฯ	ทัศนคติที่ดีฯ					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	48.13*	22.38*	2.93	2.50	<1	<1	1.66	9.9
อายุน้อย	679	24.24*	6.86*	2.74	<1	<1	<1	5.59*	9.7
อายุมาก	521	24.09*	18.05*	<1	1.06	<1	1.86	<1	10.5
การศึกษาน้อย	337	15.98*	3.75	<1	<1	<1	<1	<1	9.9
การศึกษามาก	859	31.71*	17.15*	2.84	1.63	<1	<1	1.44	9.2
รายจ่ายน้อย	730	43.13*	6.31*	1.87	1.71	1.69	4.14*	<1	11.1
รายจ่ายมาก	454	8.40*	17.40*	1.79	1.61	2.86	2.11	2.23	9.3
นายก อบต.	728	26.29*	7.34*	1.76	5.51*	<1	<1	1.67	9.0
ปลัด อบต.	420	16.47*	12.89*	2.44	<1	<1	<1	<1	10.8
รับใช้น้อย	478	19.76*	10.58*	1.85	3.55	<1	<1	<1	8.7
รับเสียมมาก	722	27.33*	10.60*	1.06	<1	<1	<1	4.94*	10.0

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต.ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดีฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	แรงจูงใจ	น้อย = 3.78		มาก = 3.97
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.81		มาก = 3.94
อายุน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.78		มาก = 3.96
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.91
อายุมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.79		มาก = 3.99
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.80		มาก = 3.98
การศึกษาน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.78		มาก = 4.02
การศึกษามาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.78		มาก = 3.96
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.81		มาก = 3.94

ตารางที่ 4.19(ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายจ่ายน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.76		มาก = 4.00
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.83		มาก = 3.92
รายจ่ายมาก	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.94
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.79		มาก = 3.96
นายก อบต.	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.99
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.86		มาก = 3.95
ปลัด อบต.	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.75		มาก = 3.95
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.76		มาก = 3.94
รับสื่อน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.75		มาก = 3.94
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.77		มาก = 3.91
รับสื่อมาก	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.82		มาก = 4.00
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.85		มาก = 3.97

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ แรงจูงใจฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ (ตารางที่ 4.18) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.97 และ 3.78 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.19) และผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.94 และ 3.81 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.19)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.18) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามแรงจูงใจฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่มีแรงจูงใจฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจฯน้อย (ตารางที่ 4.19) พบผลในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามการรับรู้ปทัสถานฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย (ตารางที่ 4.19) พบผลในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มการศึกษาน้อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างแรงจูงใจฯและการรับรู้ปทัสถานฯ (ตารางที่ 4.18) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่แรงจูงใจฯมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่แรงจูงใจฯน้อย และรับรู้ปทัสถานฯน้อย 2) ผู้ที่แรงจูงใจฯมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย 3) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก และแรงจูงใจฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่แรงจูงใจฯน้อย และ 4) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย แต่มีแรงจูงใจฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่แรงจูงใจฯน้อย พบผลทั้ง 4 ประการนี้ในกลุ่มนายก อบต. (ตารางที่ 48 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่าง การรับรู้ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดีฯ (ตารางที่ 4.18) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe/ ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก และมีทัศนคติที่ดีฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ น้อย และมีทัศนคติที่ดีฯ น้อย 2) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก และมีทัศนคติที่ดีฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีฯ น้อย และ 3) ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีฯ มาก และรับรู้ปทัสถานฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ น้อย พบผลทั้ง 3 ประการนี้ในกลุ่มรายจ่ายน้อย (ตารางที่ 49 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่าง แรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดีฯ (ตารางที่ 4.18) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วย วิธีการของ Scheffe/ ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ มาก รับรู้ปทัสถานฯ มาก และทัศนคติที่ดีฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย รับรู้ปทัสถานฯ น้อย และทัศนคติที่ดีฯ น้อย 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ มาก ทัศนคติที่ดีฯ มาก และรับรู้ปทัสถานฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ น้อย 3) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก ทัศนคติที่ดีฯ มาก และมีแรงจูงใจฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย 4) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ น้อย ทัศนคติที่ดีฯ น้อย แต่มีแรงจูงใจฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย 5) ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย ทัศนคติที่ดีฯ น้อย แต่รับรู้ปทัสถานฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ น้อย พบผลทั้ง 5 ประการแรกนี้ในกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก (ตารางที่ 50-51 ภาคผนวก ข) 6) ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ มาก รับรู้ปทัสถานฯ มาก และทัศนคติที่ดีฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีฯ น้อย พบผลนี้ในกลุ่มอายุน้อย (ตารางที่ 50 ภาคผนวก ข) และ 7) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก ทัศนคติที่ดีฯ น้อย แต่มีแรงจูงใจฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย พบผลในกลุ่มรับสื่อมาก (ตารางที่ 51 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมาก คือ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ มาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม และ 2) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยเกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มการศึกษาฯ น้อย

4.4.2 พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดีฯ ต่างกัน พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง พฤติกรรมการใช้สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่ก่อให้เกิดขยะเพิ่มขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทนเพื่อลดการเกิดขยะ การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.86 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ แรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดีฯ (ตารางที่ 4.20) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ มาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 4.06 และ 3.84 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.21) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการ

บริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติที่ต่ำ (ค่าเฉลี่ย 3.99 และ 3.91 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.21) และผู้ที่มีทัศนคติที่ต่ำมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติที่ต่ำน้อย (ค่าเฉลี่ย 4.02 และ 3.88 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ตามแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติที่ต่ำ และทัศนคติที่ต่ำ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แรงจูงใจ	ปทัศนคติที่ต่ำ	ทัศนคติที่ต่ำ					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	86.07*	11.12*	35.52*	1.07	2.88	<1	4.60*	17.6
อายุน้อย	679	48.18*	1.65	16.76*	<1	<1	<1	8.73*	16.7
อายุมาก	521	41.73*	13.05*	15.11*	<1	4.86*	<1	<1	18.9
การศึกษาน้อย	337	22.32*	<1	15.14*	<1	1.78	2.41	2.16	18.2
การศึกษามาก	859	65.16*	15.72*	22.26*	2.03	1.58	<1	2.09	17.6
รายจ่ายน้อย	730	73.12*	<1	14.43*	<1	<1	<1	3.75	17.9
รายจ่ายมาก	454	23.52*	19.26*	24.01*	2.07	5.60*	2.30	2.13	20.2
นายก อบต.	728	47.18*	3.00	21.53*	3.15	1.37	1.20	3.61	16.9
ปลัด อบต.	420	34.80*	6.49*	12.49*	<1	<1	<1	<1	18.1
รับสื่อน้อย	478	29.70*	7.70*	13.02*	<1	<1	<1	<1	14.2
รับสื่อมาก	722	54.28*	2.95	19.66*	<1	1.99	<1	7.58*	18.7

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติที่ต่ำ และทัศนคติที่ต่ำ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	แรงจูงใจ	น้อย = 3.84		มาก = 4.06
	ปทัศนคติที่ต่ำ	น้อย = 3.91		มาก = 3.99
	ทัศนคติที่ต่ำ	น้อย = 3.88		มาก = 4.02
อายุน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.87		มาก = 4.08
	ทัศนคติที่ต่ำ	น้อย = 3.92		มาก = 4.04
อายุมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.80		มาก = 4.03
	ปทัศนคติที่ต่ำ	น้อย = 3.85		มาก = 3.98
	ทัศนคติที่ต่ำ	น้อย = 3.85		มาก = 3.98
การศึกษาน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.83		มาก = 4.05
	ทัศนคติที่ต่ำ	น้อย = 3.85		มาก = 4.03
การศึกษามาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.85		มาก = 4.07
	ปทัศนคติที่ต่ำ	น้อย = 3.91		มาก = 4.01
	ทัศนคติที่ต่ำ	น้อย = 3.90		มาก = 4.02
รายจ่ายน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.84		มาก = 4.10
	ทัศนคติที่ต่ำ	น้อย = 3.91		มาก = 4.03

ตารางที่ 4.21(ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายจ่ายมาก	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.84		มาก = 4.02
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.85		มาก = 4.01
	ทัศนคติที่ดีฯ	น้อย = 3.84		มาก = 4.02
นายก อบต.	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.83		มาก = 4.03
	ทัศนคติที่ดีฯ	น้อย = 3.87		มาก = 4.00
ปลัด อบต.	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.87		มาก = 4.11
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.94		มาก = 4.04
	ทัศนคติที่ดีฯ	น้อย = 3.92		มาก = 4.06
รับสื่อน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.82		มาก = 4.03
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.87		มาก = 3.98
	ทัศนคติที่ดีฯ	น้อย = 3.86		มาก = 3.99
รับสื่อมาก	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.86		มาก = 4.08
	ทัศนคติที่ดีฯ	น้อย = 3.91		มาก = 4.04

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.20) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามแรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดีฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ มาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย พบผลในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.21) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ น้อย พบผลในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษา มาก กลุ่มรายจ่ายมาก กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย (ตารางที่ 4.21) และผู้ที่มีทัศนคติที่ดีฯ มาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติที่ดีฯ น้อย พบผลในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.21)

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างแรงจูงใจฯ และทัศนคติที่ดีฯ (ตารางที่ 4.20) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ มาก และมีทัศนคติที่ดีฯ มาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย และมีทัศนคติที่ดีฯ น้อย 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ มาก และมีทัศนคติที่ดีฯ มาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีฯ น้อย 3) ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีฯ มาก และมีแรงจูงใจฯ มาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย 4) ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีฯ น้อย แต่มีแรงจูงใจฯ มาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย พบผลทั้ง 4 ประการแรกนี้ในกลุ่มอายุมาก และกลุ่มรายจ่ายมาก (ตารางที่ 52-53 ภาคผนวก ข) 5) ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย และมีทัศนคติที่ดีฯ น้อย มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด และ 6) ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย แต่มีทัศนคติที่ดีฯ มาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีฯ น้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ในกลุ่มรายจ่ายมาก (ตารางที่ 53 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างแรงงูใจ การรับรู้ทัศนคติ และทัศนคติที่ดี (ตารางที่ 4.20) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe / ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีแรงงูใจมาก รับรู้ทัศนคติมาก และทัศนคติที่ดีมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงงูใจน้อย รับรู้ทัศนคติเล็กน้อย และทัศนคติที่ดำน้อย 2) ผู้ที่มีแรงงูใจมาก รับรู้ทัศนคติมาก และทัศนคติที่ดีมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ดำน้อย 3) ผู้ที่มีแรงงูใจมาก ทัศนคติที่ดีมาก และรับรู้ทัศนคติมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติเล็กน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก ทัศนคติที่ดีมาก และมีแรงงูใจมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงงูใจน้อย 5) ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีมาก รับรู้ทัศนคติเล็กน้อย แต่มีแรงงูใจมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงงูใจน้อย 6) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก มีทัศนคติที่ดำน้อย แต่มีแรงงูใจมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงงูใจน้อย พบผลทั้ง 6 ประการแรกนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก (ตารางที่ 54-56 ภาคผนวก ข) 7) ผู้ที่มีแรงงูใจน้อย รับรู้ทัศนคติเล็กน้อย และทัศนคติที่ดำน้อย เป็นผู้ที่มิพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด และ 8) ผู้ที่มีแรงงูใจมาก รับรู้ทัศนคติเล็กน้อย แต่มีทัศนคติที่ดีมาก เป็นผู้ที่มิพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มิทัศนคติที่ดำน้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 54 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่มีแรงงูใจมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษามาก กลุ่มรายจ่ายมาก กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อเล็กน้อย และ 3) ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

4.5 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน (พฤติกรรมการเรียนรู้ และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ แรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน แรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวม (4.06) เป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4.06 จัดเป็นกลุ่มที่มีแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย มีจำนวน 633 คน (ร้อยละ 52.75) ส่วนผู้ที่มิคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 4.06 จัดเป็นกลุ่มที่มีแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก มีจำนวน 567 คน (ร้อยละ 47.25) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) การรับรู้ทัศนคติทางสังคม แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (3.81) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.81 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมน้อย มีจำนวน

575 คน (ร้อยละ 47.92) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 3.81 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ปทัสถานทางสังคมมาก มีจำนวน 625 คน (ร้อยละ 52.08) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (3.72) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.72 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อย มีจำนวน 549 คน (ร้อยละ 45.75) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 3.72 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมาก มีจำนวน 651 คน (ร้อยละ 54.25) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 2 ตัว คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งกลุ่มย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาน้อย (4) กลุ่มการศึกษามาก (5) กลุ่มรายจ่ายน้อย (6) กลุ่มรายจ่ายมาก (7) กลุ่มนายก อบต. (8) กลุ่มปลัด อบต. (9) กลุ่มรับสื่อน้อย และ (10) กลุ่มรับสื่อมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.5.1 พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ปทัสถานฯ และความพร้อมฯ ต่างกัน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร หมายถึง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.22 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ตามการแรงจูงใจ การรับรู้ปทัสถานฯ และความพร้อมฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แรงจูงใจ	ปทัสถานฯ	ความพร้อมฯ					
					ก	ข	ค	กxข	
รวม	1,200	36.96*	13.01*	20.59*	2.12	<1	1.71	4.82*	11.8
อายุน้อย	679	20.63*	4.98*	16.98*	<1	<1	1.96	<1	11.1
อายุมาก	521	14.45*	8.67*	4.90*	1.69	<1	<1	7.02*	12.4
การศึกษาน้อย	337	12.60*	2.28	2.95	<1	2.20	3.60	1.23	12.6
การศึกษามาก	859	22.98*	10.19*	17.87*	1.25	<1	<1	3.84	11.2
รายจ่ายน้อย	730	38.26*	3.36	5.15*	2.25	1.37	2.49	1.81	11.7
รายจ่ายมาก	454	3.50	10.97*	22.71*	<1	<1	<1	2.26	12.6
นายก อบต.	728	20.10*	3.45	14.87*	4.87*	<1	<1	2.96	11.1
ปลัด อบต.	420	14.63*	9.66*	7.43*	<1	2.27	1.06	1.06	13.0
รับสื่อน้อย	478	14.60*	7.15*	3.81	3.11	<1	<1	1.60	9.5
รับสื่อมาก	722	21.54*	5.99*	17.91*	<1	3.84	1.75	3.78	12.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ปทัสถานฯ และความพร้อมฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.79		มาก = 3.96
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.92
	ความพร้อมฯ	น้อย = 3.81		มาก = 3.94
อายุน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.78		มาก = 3.94
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.90
	ความพร้อมฯ	น้อย = 3.78		มาก = 3.94
อายุมาก	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.97
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.83		มาก = 3.95
	ความพร้อมฯ	น้อย = 3.85		มาก = 3.94
การศึกษาน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.79		มาก = 3.99
การศึกษามาก	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.79		มาก = 3.94
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.92
	ความพร้อมฯ	น้อย = 3.80		มาก = 3.93
รายจ่ายน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.76		มาก = 3.98
	ความพร้อมฯ	น้อย = 3.83		มาก = 3.91
รายจ่ายมาก	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.80		มาก = 3.94
	ความพร้อมฯ	น้อย = 3.77		มาก = 3.97
นายก อบต.	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.98
	ความพร้อมฯ	น้อย = 3.83		มาก = 3.96
ปลัด อบต.	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.75		มาก = 3.94
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.77		มาก = 3.92
	ความพร้อมฯ	น้อย = 3.78		มาก = 3.91
รับสื่อน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.75		มาก = 3.92
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.78		มาก = 3.90
รับสื่อมาก	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.98
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.86		มาก = 3.94
	ความพร้อมฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.97

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ แรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และความพร้อมฯ (ตารางที่ 4.22) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.96 และ 3.79 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.23) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 3.92 และ 3.82 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.23) และผู้ที่มีความพร้อมมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีความพร้อมน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.92 และ 3.82 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.23)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังทั้ง 3 ตัว คือ แรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และความพร้อมฯ (ตารางที่ 4.22) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบในกลุ่มย่อยเกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มรายจ่ายมาก ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ น้อย พบในกลุ่มอายุน้อย กลุ่มอายุมาก การศึกษามาก รายจ่ายมาก กลุ่มปลัด อบต. กลุ่มรับสื่อน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก และผู้ที่มีความพร้อมฯ มาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีความพร้อมฯ น้อย พบในกลุ่มย่อยเกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มรับสื่อน้อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างแรงจูงใจและการรับรู้ปทัสถานฯ (ตารางที่ 4.22) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe/ ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก และรับรู้ปทัสถานฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากที่สุด 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก และรับรู้ปทัสถานฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ น้อย และ 3) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก และมีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบผลทั้ง 3 ประการนี้ในกลุ่มนายก อบต. (ตารางที่ 57 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างแรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และความพร้อมฯ (ตารางที่ 4.22) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe/ ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ปทัสถานฯ มาก และมีความพร้อมฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากที่สุด 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ปทัสถานฯ มาก และมีความพร้อมฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมฯ น้อย 3) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก มีความพร้อมฯ มาก และรับรู้ปทัสถานฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก มีความพร้อมฯ มาก และมีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย 5) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ น้อย มีความพร้อมฯ น้อย แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย 6) ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย รับรู้ปทัสถานฯ น้อย แต่มีความพร้อมฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมฯ น้อย พบผลทั้ง 6 ประการนี้ ในกลุ่มรวมและกลุ่มอายุมาก 7) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก มีความพร้อมฯ น้อย แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย และ 8) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก แรงจูงใจน้อย แต่มีความพร้อมฯ มาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมฯ น้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ ในกลุ่มอายุมาก

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยเกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มรายจ่ายมาก 2) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มอายุมาก การศึกษามาก รายจ่ายมาก กลุ่มปลัด อบต. กลุ่มรับสื่อน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก และ 3) ผู้ที่มีความพร้อมฯ มาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยเกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มรับสื่อน้อย

4.5.2 พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อมฯ ต่างกัน พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง พฤติกรรมการใช้สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่ก่อให้เกิดขยะเพิ่มขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทนเพื่อลดการเกิดขยะ การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.86 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ตามแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อมฯ

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แรงจูงใจ	ทัศนคติ	ความพร้อม					
					ก	ข	ค	กxข	
รวม	1,200	79.25*	5.24*	61.20*	<1	<1	4.00*	4.85*	19.5
อายุน้อย	679	42.95*	<1	37.97*	<1	1.90	1.74	3.95*	19.0
อายุมาก	521	37.34*	8.90*	21.51*	<1	<1	3.19	<1	20.4
การศึกษาน้อย	337	27.67*	<1	6.61*	<1	<1	5.11*	<1	16.5
การศึกษามาก	859	53.21*	7.45*	55.75*	1.12	<1	1.38	4.47*	20.9
รายจ่ายน้อย	730	76.45*	<1	20.56*	<1	1.71	5.81*	3.31	19.2
รายจ่ายมาก	454	15.67*	11.94*	52.35*	<1	<1	<1	1.38	23.6
นายก อบต.	728	45.53*	1.30	29.11*	<1	<1	6.72*	4.82*	18.6
ปลัด อบต.	420	33.30*	4.30*	35.64*	<1	<1	<1	<1	22.5
รับสื่อน้อย	478	22.87*	4.09*	23.83*	<1	<1	1.51	2.83	16.9
รับสื่อมาก	722	55.57*	1.20	35.61*	<1	1.75	3.12	2.37	19.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อมฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	แรงจูงใจ	น้อย = 3.84		มาก = 4.04
	ทัศนคติ	น้อย = 3.92		มาก = 3.97
	ความพร้อม	น้อย = 3.85		มาก = 4.03
อายุน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.87		มาก = 4.07
	ความพร้อม	น้อย = 3.88		มาก = 4.07
อายุมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.79		มาก = 4.01
	ทัศนคติ	น้อย = 3.84		มาก = 3.95
	ความพร้อม	น้อย = 3.82		มาก = 3.98
การศึกษาน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.80		มาก = 4.05
	ความพร้อม	น้อย = 3.86		มาก = 3.98
การศึกษามาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.85		มาก = 4.05
	ทัศนคติ	น้อย = 3.91		มาก = 3.98
	ความพร้อม	น้อย = 3.85		มาก = 4.05

ตารางที่ 4.25(ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกรการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายจ่ายน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.83		มาก = 4.09
	ความพร้อม	น้อย = 3.89		มาก = 4.03
รายจ่ายมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.84		มาก = 3.99
	ทัศนคติ	น้อย = 3.85		มาก = 3.98
	ความพร้อม	น้อย = 3.79		มาก = 4.04
นายก อบต.	แรงจูงใจ	น้อย = 3.82		มาก = 4.02
	ความพร้อม	น้อย = 3.84		มาก = 4.00
ปลัด อบต.	แรงจูงใจ	น้อย = 3.87		มาก = 4.10
	ทัศนคติ	น้อย = 3.94		มาก = 4.03
	ความพร้อม	น้อย = 3.87		มาก = 4.11
รับสื่อน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.82		มาก = 4.00
	ทัศนคติ	น้อย = 3.87		มาก = 3.95
	ความพร้อม	น้อย = 3.82		มาก = 4.00
รับสื่อมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.85		มาก = 4.07
	ความพร้อม	น้อย = 3.88		มาก = 4.05

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมกรการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ แรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อม (ตารางที่ 4.24) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมกรการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย (ค่าเฉลี่ย 4.04 และ 3.84 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.25) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมกรการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.97 และ 3.92 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.25) และผู้ที่มีความพร้อมมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมกรการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีความพร้อมน้อย (ค่าเฉลี่ย 4.03 และ 3.85 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.25)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม พบว่า คะแนนพฤติกรรมกรการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ แรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อม (ตารางที่ 4.24) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมกรการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบในทุกกลุ่มย่อย ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมกรการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย พบในกลุ่มอายุมาก การศึกษาสูง รายจ่ายมาก กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย และผู้ที่มีความพร้อมมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมกรการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีความพร้อมน้อย พบในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมกรการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ทัศนคติและความพร้อม (ตารางที่ 4.24) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe / ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก และมีความพร้อมมาก มีพฤติกรรมกรการบริโภค

ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากที่สุด 2) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก และมีความพร้อมฯมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมฯน้อย พบผลทั้ง 2 ประการนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาน้อย กลุ่มรายจ่ายน้อย และกลุ่มอายุมาก อบต. (ตารางที่ 60-63 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่มีความพร้อมฯน้อย แต่รับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรายจ่ายน้อย (ตารางที่ 62 ภาคผนวก ข) 4) ผู้ที่มีความพร้อมฯมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย และ 5) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย แต่มีความพร้อมฯมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมฯน้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ในกลุ่มรวม และกลุ่มอายุมาก อบต. (ตารางที่ 60 และ 63 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างแรงจูงใจ การรับรู้ปทัสถานฯ และความพร้อมฯ (ตารางที่ 4.24) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ปทัสถานฯมาก และมีความพร้อมฯมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากที่สุด 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ปทัสถานฯมาก และมีความพร้อมฯมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมฯน้อย 3) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก มีความพร้อมฯมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก มีความพร้อมฯมาก และมีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย 5) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก แรงจูงใจน้อย แต่มีความพร้อมฯมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมฯน้อย 6) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก มีความพร้อมฯน้อย แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบผลทั้ง 6 ประการนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษามาก และกลุ่มอายุมาก อบต. (ตารางที่ 64-67 ภาคผนวก ข) 7) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ปทัสถานฯน้อย แต่มีความพร้อมฯมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมฯน้อย พบผลในกลุ่มการศึกษามาก (ตารางที่ 66 ภาคผนวก ข) และ 8) ผู้ที่มีความพร้อมฯมาก รับรู้ปทัสถานฯน้อย แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบผลประการหลังนี้ในกลุ่มรวม และกลุ่มการศึกษามาก (ตารางที่ 60 และ 66 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก พบผลในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย 2) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก การศึกษามาก รายจ่ายมาก กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย และ 3) ผู้ที่มีความพร้อมฯมาก พบผลในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย

4.6 ผลการทำนายจิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการแสวงหาตัวทำนายจิตตามสถานการณ์ 2 ด้าน (ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน) และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน (พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม) โดยใช้ตัว

ทำนายทั้งสิ้น 3 ชุด **ชุดที่ 1** คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัวทำนาย ได้แก่ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต ควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง **ชุดที่ 2** คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัวทำนาย ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ปทัสถานทางสังคม ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง และ**ชุดที่ 3** มี 7 ตัวทำนาย โดยเป็นการรวมชุดที่ 1 เข้ากับชุดที่ 2 จุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายชุดที่ 3 ว่าจะทำนายได้มากกว่าชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ตามลำพังเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ความแตกต่างมากกว่า 7% จากการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายที่ได้จากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณเป็นขั้นและรวมชุด (Stepwise and Total Multiple Regression Analysis) ของตัวทำนายทีละชุดต่อตัวถูกทำนายทีละตัว โดยทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาน้อย (4) กลุ่มการศึกษามาก (5) กลุ่มรายจ่ายน้อย (6) กลุ่มรายจ่ายมาก (7) กลุ่มนายก อบต. (8) กลุ่มปลัด อบต. (9) กลุ่มรับสื่อน้อย และ (10) กลุ่มรับสื่อมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.6.1 ผลการทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.26 พบว่า เมื่อนำทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 37.7% (ตารางที่ 4.26) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .35, .18 และ .11 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัวสามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายได้ 42.8% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรับสื่อมาก ทำนายได้ 39.5% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัวทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 33.7% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ปทัสถานทางสังคม ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 26.0% (ตารางที่ 4.26) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ปทัสถานทางสังคม และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ มีค่าเบต้าเท่ากับ .30 และ .15 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายได้ 32.5% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 28.4% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 22.2% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่แตกต่างกัน คือ ระหว่างกลุ่มการศึกษาน้อยกับกลุ่มการศึกษามาก โดยกลุ่มการศึกษาน้อยมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มการศึกษามาก

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายนายและตัวทำนายนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนายนาย คือ ทักษะที่ติดต่อการบริการอย่างยั่งยืน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวนคน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3, 4)			ชุดที่ 2 (5, 6, 7)			ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% ต่างกันระหว่างชุด			
		% ทำนายนาย	ค่าเบต้า	% ต่างกันกลุ่มย่อย	% ทำนายนาย	ค่าเบต้า	% ต่างกันกลุ่มย่อย	% ทำนายนาย	ค่าเบต้า	% ต่างกันกลุ่มย่อย				
รวม	1,200	37.7	3,2,4	.35,18,11	-	26.0	7,5	.30,15	-	40.5	3,2,7,5,4	.29,15,13,06,05	-	2.8
อายุน้อย	679	37.1	3,2,4	.33,16,14	2.2	28.4	7,5	.29,17	4.4	41.4	3,2,7,5,4	.27,13,14,09,08	1.2	4.3
อายุมาก	521	39.3	3,2,1	.38,19,06		24.0	7,5,6	.35,13,-07		40.2	3,2,7	.33,20,13		0.9
การศึกษาน้อย	337	42.8	3,2,1,4	.33,14,09,09	6.9	32.5	7,5	.37,13	9.0*	44.2	3,2,7,1	.27,13,17,11	5.1	1.4
การศึกษามาก	859	35.9	3,2,4	.35,18,10		23.5	7,5	.27,16		39.1	3,2,7,5	.31,17,14,09		3.2
รายจ่ายน้อย	730	39.1	2,3,4,1	.17,33,09,05	3.6	27.5	7,5,6	.33,16,-05	4.4	41.6	2,3,7,5,1	.16,27,18,06,05		2.5
รายจ่ายมาก	454	35.5	3,2,4	.37,17,08		23.1	7,5	.29,15		38.4	3,2,5,7	.33,14,09,12		2.9
นายก อบต.	728	38.4	3,2,4	.36,18,10	4.7	27.4	7,5	.33,12	5.2	41.5	3,2,7,5	.30,16,18,05	5.0	3.1
ปลัด อบต.	420	33.7	3,2,4	.33,17,11		22.2	7,5	.29,16		36.5	3,2,5,7,4	.28,14,08,12,06		2.8
เปิดรับเสือน้อย	478	35.2	2,3,4	.21,31,09	4.3	28.2	7,5,6	.33,18,-07	3.6	39.0	2,3,7,5	.17,25,17,08	2.1	3.8
เปิดรับเสือนอก	722	39.5	3,2,4,1	.36,14,09,06		24.6	7,5	.30,14		41.1	3,2,7,5,1	.32,13,12,06,06		1.6

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen. 1977)

ตัวทำนายนาย : ชุดที่ 1 1 คือ สุขภาพจิตดี 2 คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน 3 คือ แรงจูงใจไม่ล้มเหลว 4 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
ชุดที่ 2 5 คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ 6 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 7 คือ การรับรู้ที่สถานทางสังคม

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 40.5% (ตารางที่ 4.26) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมุ่งอนาคตควบคุมตน การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .29, .15, .13, .06 และ .05 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายได้ 44.2% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายจ่ายน้อย ทำนายได้ 41.6% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 36.5% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้ระหว่าง 36.5% ถึง 44.2% สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 แต่ไม่พบผลที่แตกต่างกันเกิน 7% ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มการศึกษาน้อย (44.2%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มปลัด อบต. (36.5%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(ชุดที่ 1) การมุ่งอนาคตควบคุมตน(ชุดที่ 1) การรับรู้ทัศนคติทางสังคม(ชุดที่ 2) การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ(ชุดที่ 2) และความเชื่ออำนาจในตน(ชุดที่ 2) จากผลการทำนายแสดงว่า ผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มุ่งอนาคตควบคุมตน รับรู้ทัศนคติทางสังคม รับรู้ข่าวสารจากสื่อ และเชื่ออำนาจในตนมากเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน ผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มุ่งอนาคตควบคุมตน รับรู้ทัศนคติทางสังคม รับรู้ข่าวสารจากสื่อ และเชื่ออำนาจในตนน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยตามไปด้วย

4.6.2 ผลการทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.27 พบว่า เมื่อนำความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 37.6% (ตารางที่ 4.27) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .38, .22 และ .13 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อย พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายได้ 40.5% และอันดับถัดมาคือกลุ่มนายก อบต. ทำนายได้ 38.7% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 33.7% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายนายและตัวทำนายนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนายนาย คือ ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวนคน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3, 4)			ชุดที่ 2 (5, 6, 7)			ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% แตกต่างระหว่างชุด			
		% ทำนายนาย	ค่าเบต้า	% แตกต่างกลุ่มย่อย	% ทำนายนาย	ค่าเบต้า	% แตกต่างกลุ่มย่อย	% ทำนายนาย	ค่าเบต้า	% แตกต่างกลุ่มย่อย				
รวม	1,200	37.6	3,4,2	38,22,13	-	31.9	7,5	44,15	-	43.2	7,3,4,2,5	26,28,14,09,05	-	5.6
อายุน้อย	679	37.4	4,3,2	26,35,11	0.9	29.7	7,5	41,15	5.4	42.1	4,3,7,2,5	18,27,23,08,06	2.7	4.7
อายุมาก	521	38.3	3,4,2	42,17,15		35.1	7,5	49,14		44.8	7,3,2,4,5	30,30,10,09,05		6.5
การศึกษาน้อย	337	40.5	4,3,2	21,32,17	4.1	35.8	7,5	43,15	5.4	43.4	7,2,3,4	22,14,23,16	0.6	2.9
การศึกษามาก	859	36.4	3,4,2	41,22,11		30.4	7,5	45,14		42.8	7,3,4,2,5	28,31,14,09,05		6.4
รายจ่ายน้อย	730	37.1	4,3,2	24,36,11	1.1	34.1	7,5	48,12	4.0	43.6	7,4,3,2	31,15,25,10	0.2	6.5
รายจ่ายมาก	454	38.2	3,4,2	41,19,16		30.1	7,5	38,21		43.8	3,5,4,7,2	34,13,13,18,09		5.6
นายก อบต.	728	38.7	3,4,2	39,22,12	5.0	33.0	7,5,6	42,12,06	4.8	44.0	7,3,4,2	27,29,15,10	4.9	5.3
ปลัด อบต.	420	33.7	4,3,2	21,36,15		28.2	7,5	45,16		39.1	7,2,3,4,5	26,12,26,14,07		5.4
เปิดรับเสือน้อย	478	35.8	3,4,2	40,21,12	2.4	29.2	7,5	42,16	4.1	40.3	3,4,7,5	33,18,25,08	3.8	4.5
เปิดรับเสือนมาก	722	38.2	3,4,2	37,22,13		33.3	7,5	46,13		44.1	7,3,4,2,5	27,26,13,10,05		5.9

ตัวทำนายนาย : ชุดที่ 1 1 คือ สุขภาพจิตดี 2 คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน 3 คือ แรงจูงใจไม่ล้มเหลว 4 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
ชุดที่ 2 5 คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ 6 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 7 คือ การรับรู้ที่สถานทางสังคม

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ปทัสถานทางสังคม ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 31.9% (ตารางที่ 4.27) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ปทัสถานทางสังคม และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ มีค่าเบต้าเท่ากับ .44 และ .15 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายได้ 35.8% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 35.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 28.2% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 43.2% (ตารางที่ 4.27) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ปทัสถานทางสังคม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ มีค่าเบต้าเท่ากับ .26, .28, .14, .09 และ .05 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 44.8% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรับสื่อมาก ทำนายได้ 44.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 39.1% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้ระหว่าง 39.1% ถึง 44.8% สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 แต่ไม่พบผลที่แตกต่างกันเกิน 7% ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มอายุมาก (44.8%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มปลัด อบต. (39.1%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ปทัสถานทางสังคม(ชุดที่ 2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(ชุดที่ 1) ความเชื่ออำนาจในตน(ชุดที่ 1) การมุ่งอนาคตควบคุมตน(ชุดที่ 1) และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ(ชุดที่ 2) จากผลการทำนายแสดงว่า ผู้บริหาร อบต. ที่รับรู้ปทัสถานทางสังคม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เชื่ออำนาจในตน มุ่งอนาคตควบคุมตน และรับรู้ข่าวสารจากสื่อมากเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน ผู้บริหาร อบต. ที่รับรู้ปทัสถานทางสังคม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เชื่ออำนาจในตน มุ่งอนาคตควบคุมตน และรับรู้ข่าวสารจากสื่อ่น้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยตามไปด้วย

4.6.3 ผลการทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.28 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน

ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 12.9% (ตารางที่ 4.28) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้าเท่ากับ .39 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายได้ 15.6% และอันดับถัดมาคือกลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 15.3% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มรายจ่ายมาก ทำนายได้ 8.7% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 6.3% (ตารางที่ 4.28) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .27 และ -.06 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 10.1% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 7.3% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มนายก อบต. ทำนายได้ 3.7% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 15.1% (ตารางที่ 4.28) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .35, .14, -.09, .08 และ -.06 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 18.3% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มรายจ่ายน้อย ทำนายได้ 17.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มรายจ่ายมาก ทำนายได้ 10.5% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ได้ระหว่าง 10.5% ถึง 18.3% สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 แต่ไม่พบผลที่แตกต่างกันเกิน 7% ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงสุด คือ กลุ่มปลัด อบต. (18.3%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มรายจ่ายมาก (10.5%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(ชุดที่ 1) การรับรู้ทัศนคติทางสังคม(ชุดที่ 2) และสุขภาพจิตดี (ชุดที่ 1) จากผลการทำนายแสดงว่า ผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รับรู้ทัศนคติทางสังคม และมีสุขภาพจิตดีมากเท่าใด เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน ผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รับรู้ทัศนคติทางสังคม และมีสุขภาพจิตดีน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารน้อยตามไปด้วย

ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์เข้างานและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3, 4)			ชุดที่ 2 (5, 6, 7)			ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% ต่างต่าง ระหว่างชุด	
		% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า กลุ่มย่อย	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า กลุ่มย่อย	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า กลุ่มย่อย		
รวม	1,200	12.9	3	.39	6.3	7,6	.27,-06	15.1	3,7,4,1,2	.35, .14,-.09,-.08,-.06	-	2.2
อายุน้อย	679	12.0	3	.38	5.4	7	.23	12.9	3,7	.33, .11		0.9
อายุมาก	521	15.1	3,4	.43,-.08	7.3	7,6	.30,-.08	16.6	3,4,7	.36,-.12, .16		1.5
การศึกษาน้อย	337	15.6	3	.44	6.0	7	.25	15.6	3	.44		0
การศึกษามาก	859	13.3	3,1,4	.36, .09,-.10	6.4	7,6	.27,-.07	15.0	3,7,4,1	.32, .15,-.13, .09		1.7
รายจ่ายน้อย	730	15.1	3	.42	5.6	7	.23	17.1	3,7,4,1	.38, .12,-.13, .08		2
รายจ่ายมาก	454	8.7	3	.32	6.4	7	.25	10.5	3,7	.25, .15		1.8
นายก อบต.	728	11.4	3	.35	3.7	7	.18	11.4	3	.35		0
ปลัด อบต.	420	15.3	3	.45	10.1	7	.34	18.3	3,7	.36, .21		3
เปิดรับสื่อน้อย	478	13.0	3,2	.45,-.10	6.1	7,6	.28,-.09	14.7	3,2,7	.39,-.13, .15		1.7
เปิดรับสื่อมาก	722	14.5	3,1,4	.36, .09,-.07	6.0	7	.24	14.0	3,7	.33, .10		-0.5

ตัวทำนาย : ชุดที่ 1 1 คือ สุขภาพจิตดี 2 คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน 3 คือ แรงจูงใจไม่ล้มเหลว 4 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
ชุดที่ 2 5 คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ 6 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 7 คือ การรับรู้ที่สถานทางสังคม

4.6.4 ผลการทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโศคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.29 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมกรรมการบริโศคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโศคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 19.3% (ตารางที่ 4.29) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .43 และ -.04 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโศคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 22.3% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายจ่ายน้อย ทำนายได้ 22.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มรายจ่ายมาก ทำนายได้ 16.3% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโศคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 6.8% (ตารางที่ 4.29) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม มีค่าเบต้าเท่ากับ .22 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโศคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 9.1% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 8.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 5.2% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโศคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 20.3% (ตารางที่ 4.29) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .39, .11 และ -.07 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโศคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 23.5% และอันดับถัดมาคือกลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 23.2% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 17.1% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3, 4)			ชุดที่ 2 (5, 6, 7)			ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% ต่างต่าง ระหว่างชุด			
		% ทำนาย	ค่าเบต้า	% ต่างต่าง กลุ่มย่อย	% ทำนาย	ค่าเบต้า	% ต่างต่าง กลุ่มย่อย	% ทำนาย	ค่าเบต้า	% ต่างต่าง กลุ่มย่อย				
รวม	1,200	19.3	3,4	.43,-.04	-	6.8	7	.22	-	20.3	3,7,4	.39,.11,-.07	-	1
อายุน้อย	679	17.1	3	.39	4.9	5.2	7	.19	3.9	17.1	3	.39	6.4	0
อายุมาก	521	22.0	3,4	.46,-.06		9.1	7	.27		23.5	3,7,4	.40,.14,-.10		1.5
การศึกษาน้อย	337	21.0	3	.43	2.8	5.8	7	.21	1.3	21.0	3	.43	0.9	0
การศึกษามาก	859	18.2	3	.40		7.1	7	.23		20.1	3,7,4	.37,.13,-.07		1.9
รายจ่ายน้อย	730	22.1	3,4	.45,-.07	5.8	5.7	7	.20	2.0	22.7	3,4,7	.42,-.10,.09	5.3	0.6
รายจ่ายมาก	454	16.3	3	.39		7.7	7	.25		17.4	3,7	.33,.11		1.1
นายก อบต.	728	17.4	3,4	.41,-.06	4.9	5.7	7	.20	2.4	18.2	3,4,7	.37,-.09,.10	5.0	0.8
ปลัด อบต.	420	22.3	3	.46		8.1	7	.27		23.2	3,7	.42,.10		0.9
เปิดรับสื่อ น้อย	478	17.7	3,2	.46,-.08	2.3	6.7	7	.23	0.5	19.9	3,2,7,4	.41,-.07,.15,-.08	0.1	2.2
เปิดรับสื่อ มาก	722	20.0	3	.40		6.2	7	.21		20.0	3	.40		0

ตัวทำนาย : ชุดที่ 1 1 คือ สุขภาพจิตดี 2 คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน 3 คือ แรงจูงใจไม่ล้มเหลว 4 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
ชุดที่ 2 5 คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ 6 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 7 คือ การรับรู้ที่สถานทางสังคม

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ได้ระหว่าง 17.1% ถึง 23.5% สามารถทำนายได้มากกว่าหรือเท่ากับตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 แต่ไม่พบผลที่แตกต่างกันเกิน 7% ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มอายุมาก (23.5%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มอายุน้อย (17.1%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(ชุดที่ 1) การรับรู้ปทัสถานทางสังคม (ชุดที่ 2) และความเชื่ออำนาจในตน(ชุดที่ 1) จากผลการทำนายแสดงว่า ผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และรับรู้ปทัสถานทางสังคมมากเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน ผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และรับรู้ปทัสถานทางสังคมน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมน้อยตามไปด้วย ส่วนผู้บริหาร อบต. ที่มีความเชื่ออำนาจในตนมาก จะเป็นผู้มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมน้อย และในทางกลับกัน ผู้บริหาร อบต. ที่มีความเชื่ออำนาจในตนน้อย จะเป็นผู้มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาก

4.7 ผลการทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์เป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ส่วนนี้จะทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Hierarchical เพื่อทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะมีตัวทำนายที่เข้าตามลำดับ 3 ชั้น คือ **ชั้นที่ 1** ประกอบด้วยตัวทำนายในกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะรวม 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง **ชั้นที่ 2** ประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ มี 3 ตัวทำนาย คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ปทัสถานทางสังคม ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง และ**ชั้นที่ 3** ประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์ มี 2 ตัวทำนาย คือ ทศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในชั้นที่ 3 ว่าจะทำนายได้เพิ่มขึ้นจากชั้นที่ 2 มากน้อยเพียงใด โดยทำทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาน้อย (4) กลุ่มการศึกษามาก (5) กลุ่มรายจ่ายน้อย (6) กลุ่มรายจ่ายมาก (7) กลุ่มนายก อบต. (8) กลุ่มปลัด อบต. (9) กลุ่มรับสื่อน้อย และ (10) กลุ่มรับสื่อมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.7.1 ผลการทำนายพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.30 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Hierarchical โดยตัวทำนายใน**ชั้นที่ 1** คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 12.9% (ตารางที่ 4.30) และมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้าเท่ากับ .39 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น

พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายได้ 15.6% และอันดับถัดมาคือกลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 15.3% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มรายจ่ายมาก ทำนายได้ 8.7%

ขั้นที่ 2 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัว คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.9 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 12.9 และ 13.8 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.30) และมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม มีค่าเบต้าเท่ากับ .11 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ได้เพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 ในบางกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 3.0 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 15.3 และ 18.3 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) ในกลุ่มปลัด อบต. และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายจ่ายมาก ทำนายได้เพิ่มขึ้น 1.8 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 8.7 และ 10.5 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด คือ กลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มนายก อบต. โดยทำนายได้เท่าเดิม (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 เท่ากับขั้นที่ 2) และ

ขั้นที่ 3 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์ 2 ตัว คือ ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวแปรกลุ่มจิตตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.9 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 13.8 และ 15.7 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.30) และมีตัวทำนายเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน มีค่าเบต้า เท่ากับ .19 และ -.09 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 2 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 ในทุกกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 4.4 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 10.5 และ 14.9 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) ในกลุ่มรายจ่ายมาก และอันดับถัดมาคือกลุ่มรับสื่อมาก ทำนายได้เพิ่มขึ้น 3.3 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 15.3 และ 18.6 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 2 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นได้อย่างไม่มีนัยสำคัญน้อยที่สุด คือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายเพิ่มขึ้นได้ 0.6 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 18.3 และ 18.9 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และแผนแพร์ข่าวสาร ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ขั้นที่ 1 (1, 2, 3, 4)			ขั้นที่ 2 (5, 6, 7)			ขั้นที่ 3 (8, 9)				
		%R ² รวม	ลำดับตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	ลำดับตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	ลำดับตัว ทำนาย	ค่าเบต้า		
รวม	1,200	12.9	3	.39	0.9	13.8	7	.11	1.9	15.7	8,9	.19,-.09
อายุน้อย	679	12.0	3	.38	0.9	12.9	7	.11	2.7	15.6	9	.19
อายุมาก	521	15.1	3,4	.43,-.08	1.5	16.6	7	.16	1.4	18.0	9	.16
การศึกษาน้อย	337	15.6	3	.44	-	-	-	-	0.8	16.4	9	.12
การศึกษามาก	859	13.3	3,1,4	.36,.09,-.10	1.7	15.0	7	.15	3.0	18.0	9	.22
รายจ่ายน้อย	730	15.1	3	.42	0.8	15.9	7,5	.10,-.04	1.0	16.9	9	.14
รายจ่ายมาก	454	8.7	3	.32	1.8	10.5	7	.15	4.4	14.9	9,8	.28,-.14
นายก อบต.	728	11.4	3	.35	-	-	-	-	0.6	13.9	9	.18
ปลัด อบต.	420	15.3	3	.45	3.0	18.3	7	.21	0.6	18.9	9	.11
เปิดรับสื่อน้อย	478	13.0	3,2	.45,-.10	1.7	14.7	7	.15	1.0	15.7	9	.14
เปิดรับสื่อมาก	722	14.5	3,1,4	.36,.09,-.07	0.8	15.3	7	.11	3.3	18.6	9	.24

ชุดตัวทำนาย ขั้นที่ 1 1 คือ สุขภาพจิตดี 2 คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน 3 คือ แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ 4 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
 ขั้นที่ 2 5 คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ 6 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 7 คือ การรับรู้ที่สถานทางสังคม
 ขั้นที่ 3 8 คือ ทักษะที่ดีต่อการบริการได้อย่างยั่งยืน 9 คือ ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน

4.7.2 ผลการทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.31 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต.มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Hierarchical โดยตัวทำนายในขั้นที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 19.3% (ตารางที่ 4.31) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .43 และ -.04 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 22.3% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายจ่ายน้อย ทำนายได้ 22.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มรายจ่ายมาก ทำนายได้ 16.3%

ขั้นที่ 2 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัว คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนสถานทางสังคม เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 19.3 และ 20.3 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) และมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม มีค่าเบต้าเท่ากับ .11 (ตารางที่ 4.31) ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. เพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 ในทุกกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 1.6 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 17.7 และ 19.3 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ) ในกลุ่มกรุงเทพฯ และอันดับถัดมาคือกลุ่มฐานะสูง ทำนายได้เพิ่มขึ้น 1.6 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 22.0 และ 23.5 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด คือ กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก โดยทำนายได้เท่าเดิม (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 1 เท่ากับขั้นที่ 2) และ

ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ขั้นที่ 1 (1, 2, 3, 4)			ขั้นที่ 2 (5, 6, 7)			ขั้นที่ 3 (8, 9)				
		%R ² รวม	ค่าเบต้า ทำนาย	ค่าเบต้า ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	%R ² รวม	ค่าเบต้า ทำนาย	ค่าเบต้า ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	%R ² รวม	ค่าเบต้า ทำนาย	ค่าเบต้า ค่าเบต้า
รวม	1,200	19.3	3,4	.43,-.04	1.0	20.3	7	.11	8.4*	28.7	9,8	.24,.16
อายุน้อย	679	17.1	3	.39	-	-	-	-	8.2*	25.3	9,8	.20,.13
อายุมาก	521	22.0	3,4	.46,-.06	1.5	23.5	7	.14	4.8	28.3	9,8	.20,.12
การศึกษาน้อย	337	21.0	3	.43	-	-	-	-	4.1	25.1	9,8	.14,.14
การศึกษามาก	859	18.2	3	.40	1.0	19.2	7	.10	5.9	25.1	9,8	.20,.11
รายจ่ายน้อย	730	22.1	3,4	.45,-.07	0.6	22.7	7	.09	6.8	29.5	9,8	.20,.16
รายจ่ายมาก	454	16.3	3	.39	1.1	17.4	7	.11	10.6*	28.0	9,8	.27,.14
นายก อบต.	728	17.4	3,4	.41,-.06	0.8	18.2	7	.10	8.6*	26.8	9,8	.25,.17
ปลัด อบต.	420	22.3	3	.46	0.9	23.2	7	.10	5.7	28.9	9	.25
เปิดรับสื่อน้อย	478	17.7	3,2	.46,-.08	1.6	19.3	7	.13	7.7*	27.0	9,8	.22,.18
เปิดรับสื่อมาก	722	20.0	3	.40	-	-	-	-	6.9	26.9	9,8	.20,.11

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen, 1977)

ชุดตัวทำนาย ขั้นที่ 1 1 คือ สุขภาพจิตดี 2 คือ การมองอนาคตควบคุมตน 3 คือ แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ 4 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
 ขั้นที่ 2 5 คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ 6 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 7 คือ การรับรู้ที่สถานการณ์สังคม
 ขั้นที่ 3 8 คือ ทักษะที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน 9 คือ ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน

ขั้นที่ 3 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์ 2 ตัว คือ ทักษะคนที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวแปรกลุ่มจิตตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 8.4 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 20.3 และ 28.7 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) มีตัวทำนายเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน และทักษะคนที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน มีค่าเบต้า เท่ากับ .24 และ .16 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.31) ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 2 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 ใน 4 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มอายุน้อย กลุ่มรายจ่ายมาก กลุ่มนายก อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 10.6 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 17.4 และ 28.0 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ในกลุ่มรายจ่ายมาก และอันดับถัดมาคือกลุ่มนายก อบต. ทำนายได้เพิ่มขึ้น 8.6 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 18.2 และ 26.8 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 2 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุดคือ กลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายเพิ่มขึ้นได้ 4.1 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 21.0 และ 25.1 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ)